

AKSYJOMA (1) *sb n*

(*lat.*) *N sg* *axioma*.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: axyoma.

*fil. Pewnik, założenie podstawowe [axioma – piękna a foremna jaka powieść prawdziwa, której sie nikt przeciwieć nie może Mącz 22b; zacność w sprawach, sentencyja ważna, dowod Calep; sentencyja prosta, powieść, mowa – axioma, τὸ ἄξιωμα est quasi effatus, pronunciatum Cn]: Aleby podobno rzekł kto z łtrony X. K. [=ks. kanonika H. Powodowskiego] [...] iż mu się nic nie odpowiedziało ná iego árgumentá [...] Z ktorych/ to napierwíże niech będzie X. K. *Axioma*, á iákoby filar prze zeń wytáwiony: ná ktorym on rzecz śwá buduie *CzechEp* 361.*

MK